

Митрополит Йоан възглави заупокойната молитва за йеродякон Игнатий във Варна



Стотици варненци се включиха в тържествената програма, отбелязваща изпълването на 152 години от обесването на йеродякон Игнатий (Васил Левски). За пръв път голямото множество граждани се събраха пред паметника на видния българин, намиращ се в Алеята на Възраждането в Морската градина, на 18 февруари. Те отдадоха своята почит към неговото дело и поднесоха венци и цветя.

Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Йоан отслужи заупокойна молитва заедно с иконом Стефан Николов. Мъжкият хор при Митрополитския катедрален храм „Успение Богородично“ с диригент Валентин Кубратов песенно украси заупокойното моление.



„Ако някоя личност в България ни обединява, това е личността на „най-добрия ни българин“ – йеродякон Игнатий, Васил Левски, така, както го нарече проф. Пламен Павлов в новата си книга, посветена на Апостола на свободата“, заяви митрополит Йоан.

Той отбеляза, че йеродяконът е „уникална личност, чедо на светата Църква – монах и йеродякон, който съчетава както вярата си в Богочовека Христос, така и разбирането за модерния човек; както библейската мъдрост, познавайки Свещеното Писание, църковното ни богослужение и не на последно място църковното пение, целия химнографски текст, с искрената си вяра в креативността на човека, за да може да каже едни прекрасни думи: „Времето е в нас и ние сме във времето, то нас обръща и ние него обръщаме“.

Негово Високопреосвещенство допълни още, че Васил Левски в пълнота е притежавал една велика добродетел, за която днес почти не се говори. Тя се нарича любочестие. Любочестието означава искрена, саможертвена и безкористна любов към Бога, заради която човек върши добро и винаги се старае да върши добро в име Божие.



Отдаването на почит ден по-рано става след призив на учените от

историческите факултети от Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“ и на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, както и на колегите им от БАН, всички институции да се съобразят с доказаната историческа истина за точната дата за гибелта на Васил Левски.

По стар стил тя е 6 февруари 1873 г. Според действащия Григориански календар за XIX век се добавят 12 дни към датите от Юлианския календар – така наречения стар стил. Така датата е 18 февруари по нов стил, а не 19, както грешно се чества от години. Историците дават пример с правилното датиране на раждането на Левски – 6 юли по стар стил и 18 юли по нов стил.

Датата 18 февруари вече е залегнала във всички учебници по история, а от 2009 г. в историческата столица на България – Велико Търново и редица други български градове също отбелязват обесването на Васил Левски на тази дата, посочват от дирекция „Култура и духовно развитие“.[1]

[1] Мариела Димитрова. 152 години от гибелта на Васил Левски отбелязваме на 18 февруари. В: <https://bnr.bg/varna/post/102116968>.

Изготви: Георги Великов

bg-patriarshia.bg